

Maiakovski de M. Maslin⁴, *Maiakovski în primii ani ai puterii sovietice* de E. Naumov⁵, *Vladimir Maiakovski* de E. Usievici⁶, *Poetica lui Maiakovski* de L. Timofeev⁷ și *Măiestria lui Maiakovski* de Z. Papernii⁸, cu excepția ultimelor două, nu au capitole speciale în care sistemul complex al poeziei lui Maiakovski să fie analizat în toate laturile sale ca un rezultat al poziției sale estetice. Concluzii importante cuprinde din acest punct de vedere lucrarea lui Timofeev, care însă n-a fost reeditată din 1941. În schimb, un interes crescut dar nu întotdeauna binevoitor manifestă pentru poetica lui Maiakovski cercetătorii slaviști din apus. Comunicarea lui Claude Frioux «Metafora lui Maiakovski»⁹ la Congresul al IV-lea al slaviștilor, evident, nu poate fi pusă în rînd cu insinuările acelora care se străduiesc să conteste cu tot dinadinsul temelia revoluționară a operei lui Maiakovski, dar conține totuși obsedanta încercare de a-l defini pe marele poet sovietic printr-o contradicție interioară (de data aceasta între «predominanța elementului vizual concret, acest materialism perseverent al imaginației» și «nerăbdarea, intoleranța față de realitate pe care o consideră săracă, îngustă, meschină»)¹⁰, fapt explicabil, de altfel, dacă ne amintim că și Lunacearski vorbea în cunoscutul său articol despre «cei doi Maiakovski»¹¹. Dar după criticul marxist, contradicția nu izvorăște spontan și fatal din profilul poetului ca atare, ci este o părțică a contradicției timpului — dintre nou (spiritul revoluționar) și vechi (mentalitatea mic-burgheză). După Lunacearski lupta internă a lui Maiakovski a fost lupta împotriva dublului mic burghez din el. De altfel Maiakovski însuși a dedicat un poem întreg acestei lupte («Про это»).

În literatura din ultimul timp despre poetica lui Maiakovski un loc aparte îl ocupă lucrarea cercetătorului norvegian Martin Nag despre *Realismul fantastic al lui Maiakovski în poemul «Про это»*¹². Martin Nag e marxist și încearcă să explice fenomenul printr-o serie de determinări reciproce între conținut și formă. Asupra acestei chestiuni vom reveni.

* * *

⁴ M. Maslin, Владимир Маяковский. Советский писатель, Moscova, 1949.

⁵ E. Naumov, Маяковский в первые годы Советской Власти. Советский писатель, Moscova, 1950, p. 194.

⁶ E. Usievici, Владимир Маяковский — очерк жизни и творчества —, Советский писатель, Moscova, 1950.

⁷ L. Timofeev, Поэтика Маяковского. Советский писатель, Moscova, 1941.

⁸ Z. Papernii, О мастерстве Маяковского. Советский писатель, Moscova, 1953.

⁹ Claude Frioux, *La métaphore chez Majakovskij*, în «Revue des études slaves», tome trente-quatrième, fascicules 1-2, Paris, 1957, pp. 57-66.

¹⁰ Iden, *op. cit.*, p. 65. Cercetătorul francez încearcă să explice, pornind de aici și hiperbolismul lui Maiakovski: «Mais ses aspirations ne peuvent être apaisées par l'échappée dans un au-delà mystique, car Majakovskij est condamné à cette terre. C'est donc le monde existant qu'il entreprend de transfigurer. Cette population fantastique et vivante qu'il suscite à partir du plus quotidien décor est comme un champ supplémentaire qu'il ouvre pour absorber le trop-plein de la colosale puissance d'amour, de sympathie, de colère et de pitié». Dacă referirea la caracterul prin excelență pămîntean al poeziei lui Maiakovski e justă, explicația ca atare e neștiințifică, impresionistă, întrucît face abstracție de elementul esențial al poeziei — ideologia ei.

¹¹ A. V. Lunacearski, Вл. Маяковский — новатор, după culegerea «Статьи о литературе». Государственное издательство художественной литературы, Moscova, 1957, pp. 392-410.

¹² Martin Nag *Fantastical Realism. The problem of realism in Mayakovsky's Про это*, «Scando-slavica», tomus IV, Copenhaga, 1958, pp. 3-22.